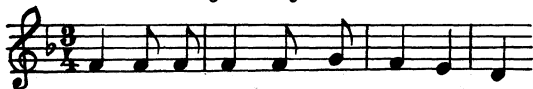

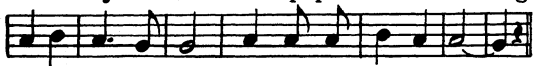
Viljen I lyssna.

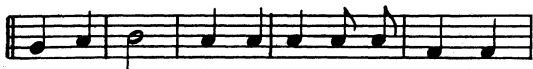
Vil-jen I lyss-na till kvä-det mitt

och vil-jen I tro där-up-på! Om ko-nung

Olof Tryggva-son skall nu min vi - sa gå.

Dan-sen glim-mar i sa-len. Så dan-som

vi i ring! Gla-da ri-da Nor-ges

mån till Hil - durs ting.

2. Det byggdes och smiddes på kungens bud en drake vid havets strand, Ormen länge, det största skepp, som restes i Norges land.

3. Förgyllande skeno dess stävar två och si-dorna blänkte blå. Förgyllande glimmade skölden i topp — Sagorna säga så. —

4. Konungen sitter i högsätet sitt och talar till sina män: "Nu skola vi segla på saltan sjö som jag drömde för längesen."

5. Karska och glada svarte hans män: "Herre vi skola dig följa, med dig vi ej rädes för hårdaste strid eller för brantaste bölja."

6. Så gingo de ned till havets strand, väpnade män och gäva. När skeppet de skjuta ur skjulet ut, träden och markerna bäva.

7. Silkesegel de hissa för vind att ut i havet gånga. Så är det sagt att kungen själv styrde Ormen länge. Dansen glimmar i salen. Så dansom vi i ring. Glada rida Norges män till Hildurs ting.